

Direct design van
Bob Noorda
Kunst 17

Overname
Groningen
Broadway Nassau
Kunst & The Bronx

Een weekblad op
je mobiel
Media 22

Voorkant

Een reiger in een Antwerpse etalage, omlant op straat (onder) gezien door de poort van de Zoo. Foto's Marcel van den Broek - de Volkskrant

Martin Brill Zwaaien

De beelden die je meeslept: twee weken geleden reed ik op een zondagsmiddag op de A27 bij Gorkum een file in. Dat was niet waar ik op zat te wachten, dus ik nam de afslag naar Werkendam - in de veronderstelling dat er wel ergens een pont over de Merwode zou zijn, waardoor ik makkelijker op de A15 zou kunnen komen.

Er was geen pont.

Maar wot een klassiek rivier- en dijkenlandschap, met hier en daar langzame slingerende weg ouden weinigen en boerderijen, soms met gezinnen in de tuin onder een parasol, andere keren met spelende kinderen en opa en oma op de dijk. Intussen wezen de borden naar Dordrecht, en op zeker moment kreeg de stad gezelschap van een bootje: er was dus wel een pont.

Onder de rook van Dordrecht reed ik ertegenaan: de boot naar Kip van 't Land. Er stond een lange rij wachters, maar niemand had haast, dat is kennelijk de werking van kabeleind water. De pont ging op en neer met fietsen, wandelaars, motoren en auto's. Toen ik zo'n beetje vooraan stond, maar het niet meer mee kon, zag ik een man maar verschijnen die de wegwarenende pont uitgebreedt naarwaarde. Het is inmiddels een tijd geleden, maar ik zie die man nog steeds staan. Hij droeg een lichtblauw petje. Naar wie zwaaide hij?

Ik zag op de pont niemand terugzwaaien.

Toen de mensen aan boord te klein waren om nog te onderscheiden, draaide de man zich om. Met zijn handen in zijn zakken liep hij naar zijn auto die op een klein parkeerterreintje stond. Zijn blik stond zorgzaam, maar ook alert. Een man uit de streek die zijn dochter had overgezet, of misschien zijn oude moeder. Naar wie van de twee zwaaien een man het hardst?

Een week later was ik in Friesland.

Daar trof ik buiten Beestorzwag, in de bocht van de weg naar Drachten, iets voorbij Lauswolt, een oude man en vrouw die op kampeerstoelen bij hun auto zaten die in de berm onder een boom stond geparkeerd. Ze genoten van het mooie weer, de voorbijkomende fietsers en het overige verkeer. Ik stopte, want ik was de weg kwijt, en het stief bleek te bestaan uit een man en zijn oude moeder. Iedere week, als het weer het toeliet, zaten ze hier een tijdje. Eerst maakten ze samen een wandeling, maar dat kon moeder niet zo lang meer. Niets bijzonders dijk behalve dat het vroeger zeker voorkwam dan tegenwoordig - mensen die gewoon aan de weg zitten en kijken naar wat er gebeurt.

Prachtig eivertlik.

Ook apen drinken champagne